

Etapa a V-a

a campionatului republican

Voleibaliștilor le revine cîntecul de a sustine primele întreceri interne oficiale ale anului 1965, pe care ne pregătim să-l întîmpinăm. Duminică, 3 ianuarie, se vor desfășura meciurile din cadrul etapei a V-a a campionatelor republicane, seria I. Programul etapei anunță întreceri interesante, care vor determina, fără îndoială, schimbări în clasament. Etapa echipelor feminine „favorizează” pe spectatori bucureșteni, care au prilejul să urmărească 8 din cele 12 formații. Aceasta înseamnă că la București vor juca aproape toate echipele noastre fruntașe. Dar, iată întregul program al etapei din 3 ianuarie 1965:

ÎN BUCUREȘTI, sala FLOREASCA, de la ora 8,30: Progresul — Voința Craiova (f), Știința — C.S.M. Cluj (f), Rapid — Știința Cluj (f) și Progresul — Știința Timișoara (m); sala **DINAMO,** de la ora 17,30: C.P. București — Dinamo (f), un meci de mare atracție, și Dinamo — Steaua (m), la fel de promițător.

ÎN TARĂ — PLOIEȘTI: Petrolul — Rapid București; **CLUJ:** Știința — Constructorul Brăila; **BAIA MARE:** Minerul — Farul Constanța; **BRASOV:** Tractorul — C.S.M.S. Iași; **GALAȚI:** Știința — Minerul Bihor, în campionatul masculin; **SIBIU:** C.S.M. — Metalul București; **CONSTANȚA:** Farul — Partizanul roșu Brașov, în campionatul feminin. Dintre acestea se remarcă întîlnirea de la Ploiești, unde liderul clasamentului sustine un joc destul de dificil și meciul de la Constanța, dintre performera ultimei etape — Farul — și Partizanul roșu Brașov, o echipă care pînă acum a realizat rezultate bune.

NATAȚIE

REZULTATE BUNE OBTINUTE DE TINERII ÎNOTĂTORI REȘIȚENI

103 înotători și înotătoare de la S. S. E. și Olimpia au participat, recent, la un concurs desfășurat la bazinele acoperite „30 Decembrie” din Reșița. Cu acest prilej au fost realizate o serie de rezultate meritorii, printre care și cîteva recorduri republicane de juniori și copii. Astfel, **Dorina Mezinca** — în vîrstă de 12 ani — a parcurs distanța de 100 m flutur în 1:24,0 (nou record de fetețe cat. a II-a), **Zeno Ciurasa** a fost cronometrat în 1:07,8 la 100 m spate (nou record de juniori cat. a II-a), iar **Daniela Coroiu** a realizat timpul de 1:20,0 la 100 m liber (nou record de fetețe cat. a II-a).

Alte rezultate: 100 m flutur juniori: N. Tat 1:09,0; 50 m flutur băieți: Dan Pomijanschi 37,9, Eugen Almer 38,9; 100 m liber fetețe: Ilse Hrusca 1:20,0; 100 m liber băieți: Gabriel Columb 1:13,8.

A. RUDEANU — coresp.

De hala secției „motoare” de la „23 August” mă leagă amintiri mai vechi. Trecurile pe aici se aseamănă în mîntea mea cu niște trepte, ori cu un grafic ascensiv, ori cu un șir de satisfacții din ce în ce mai mari. Am văzut aici, an de an, grupuri de oameni stringîndu-se în fața unor motoare tot mai noi, tot mai perfecționate, am asistat la calcule și chinuri creatoare care duceau la noi prototipuri, am fost martorul primului șablon care scria pe un ambalaj imens adresa beneficiarului din străinătate și am răsfodit, în ultima vreme, un impresionant catalog de comenzi.

Pretindeam a cunoaște destul de bine hala aceasta care imbină grandoarea pieselor cu delicatețea de giuvaergerie a conexiunilor, zgomotele imens răsunătoare cu fișitul delicat al sudurii moderne. Cunoșteam și o seamă de oameni: pe maestrul Udrea, pe care o dată cînd l-am rugat să-mi vorbească despre viața lui, mi-a vorbit despre motoare, despre marile magazine de pe Calea Griviței, despre colegul său Ion Pan, care avea nu știu ce preocupări, despre un inginer care fusese lucrător la el în secție, des-

pre multe. Cînd l-am întrerupt amintindu-mi că subiectul nostru era viața lui, m-a privit foarte mirat și mi-a spus: „Păi, eu despre ce-ți vorbesc? Ce-s astea toate, nu-s viața mea?”

Deci, legăturile nu erau noi. Și totuși, într-o apropiată zi de iarnă, pe la ora prînzului, am făcut cunoștință cu un cu totul alt aspect, necunoscut mie pînă

plin funcțiile, tabelele înregistrau rezultatele și primele zice ale anotimpului erau întîmpinate cu o revărsare de tinerete.

Am notat și nume: cel al lui Emil Șerban, ajustor la montaj, de 19 ani, sau al colegului său de vîrstă și de meserie, Ilie Mihaela, sau al sudurului Ilie Codrescu. Sint primii care au început să se remarce din cei 8 702

știe? Poate că acum vor reuși cei de la motoare să-i doboare recordurile! Doar îl au și ei pe Marin Moldoveanu, care a fost campion la atletism pe uzină, astăzi vară, competiție ce se desfășurase sub soarele dogoritor.

Și calculele continuă, o dată cu rezultatele: cei de la vagoane îl au responsabil sportiv pe Ștefan Geac, maestru lăcătuș și fost arbitru internațional de fotbal. Și cei de la motoare îl au pe Gheorghe Grigore, căpitanul unei echipe de popice cu multe rezultate victorioase. Tinerii de la vagoane l-au avut antrenor la lupte chiar pe Jean Chirtop, care a lucrat în secția lor pînă la pensionare, iar Dumitru Mogos, care face acum sport de performanță la „Metalul”, de aici a fost recrutat. În ce fel?... Remarcîndu-se în cadrul unei Spartachiade.

Spartachiada a început! Ea cuprinde repede mase mari de oameni. Scoate în evidență calitățile, pompează nume noi spre sportul de performanță. Și, mai ales, își consemnează prezența, care a devenit tradițională în sezonul denumit alb, chit că avem de-a face cu adevărate zile de primăvară, cum au fost cele de pînă acum.

TRADIȚIONALĂ PREZENȚĂ

CORNELIU LEU

acum. În mijlocul hălei, printre mașini-unele, stive de materiale și piese de motoare, se desfășura „Spartachiada”.

Da, Spartachiada, care își pune amprenta pe zilele umede și neguroase ale acestei ierni, care a devenit o tradiție, începuse să se desfășoare și aici. Între două schimburi, tinerii se întrecuau la haltere. Galeria își exercita din

membri UCFS cîți sînt în uzină. După ei urmează alții și alții. Fiecare ține la prestigiul secției lui, a grupei sportive din care face parte. Din jur se aud nu numai comentarii, dar și rezultate. Se aude că alături, în hala de vagoane, s-a făcut o mobilizare mai bună. Acolo se află Tudor Stancu, campion pe uzină la haltere în Spartachiada republicană. Cine

În căutarea zăpezii, un scurt popas aproape de Cota 1400... În prim plan, handbaliștele de la Școala sportivă de elevi nr. 1 fac un reușit schimb de baloane sub privirile antrenorului lor, prof. Valeriu Gogiltan...

Foto: Petre Stan

Mercioiu au pregătit o surpriză: o poezie pentru 30 Decembrie, de ziua Republicii... Și cite nu sînt de poezii! O vor face cu siguranță, la sfîrșitul vacanței...

lata-ne și sus. Toată lumea uită parcă de oboseală. Un singur gînd îl animă pe fiecare: să folosească cit mai mult șederea aici, aproape de... cer, să admire panorama nespuns de frumoasă a Bucegilor.

— Băieți, legăturile schiurilor sînt

bine prinse? întrebă unul din profesori.

Un „da” prelungit „sparge” liniștea locurilor.

— Atunci, cit mai repede, pe pîrtii!

Voleibaliști, handbaliști, rugbiști, gimnaști și atleți taie pîrtiile, descriu în cadrul unui original cros pe schiuri, un înfînit de zigzaguri. Toți caută să deslușească cit mai bine tainele schiului. E altă mișcare, altă

jreamă, altă voie bună și altă tineret! Fiecare moment ține de bucuriile vacanței. Încearcă să le înmănușeze pe toate. Efort inutil, nici o șansă de izbîndă; fiindcă rîși să le pierzi sirul. Aici la munte, ca de altfel pretutindeni, copiii patriei dau friu liber veseliei lor sănătoase, trăiesc cu adevărat o copilărie a viselor împlinite.

TIBERIU STAMA

CE AȘTEPTĂM DE LA ANUL SPORTIV 1965

(Urmare din pag. 1-a)

Fără intenția de a lua rolul lui Polonius, care dădea sfaturi iubitului său fiu, Laerte, mi-aș îngădui să exprim față de tinerii ce aspiră la măiestrie sau cei ce se află de pe acum printre artiștii stadioanelor un gînd care să le îndrume pașii în „65”...

...Talentul, oricît de generos, să fie susținut de un mare volum de muncă. Spunea, odată, un desăvîrșit pianist: „...cînd nu repet o zi o simt numai eu, cînd nu repet două, o știe și soția mea, cînd nu repet trei, începe s-o știe și publicul”.

Sportivii noștri să nu uite acest lucru.

Fiecare sportiv poartă în sacul său de antrenament medalia de aur a victoriei! Aș dori din tot sufletul ca în 1965 cit mai mulți tineri romîni să și-o poată prinde în piept.

O „cotitură” la lupte libere

Anul care a trecut, prin multitudinea întrecerilor sportive internaționale pe care le-a avut programate, a fost foarte

prețios în concluzii pentru sportivii, antrenorii și activiștii noștri din domeniul culturii fizice și sportului. În anul care vine, ca și în cei ce vor urma se așteaptă o muncă mai intensă, o mai mare mobilizare din partea tuturor celor care au îmbrățișat această activitate, astfel ca viitoarele rezultate să fie la nivelul condițiilor optime de care dispunem.

În scurt timp vom intra într-un nou și bogat sezon competițional de lupte. În fruntea confruntărilor internaționale importante pentru acest sport stau campionatele mondiale de lupte clasice care se vor disputa în Finlanda. Doresc ca tinerii luptători Gh. Staiciu, I. Gabor, S. Popescu care, probabil, vor completa lotul nostru alături de sportivii consacrați, să se ridice la valoarea înaltașilor. Așteptăm, de asemenea, ca pe viitor, în luptele libere să se producă o cotitură, care să situeze acest sport la nivelul prestigiului pe plan internațional cucerit la „clasice”.

ION CORNEANU
antrenor emerit

Pentru gloria sportivă a patriei

Trăim ultimele ceasuri ale anului 1964. Noi, muncitorii uzinelor „Grivița Roșie” din Capitală, am realizat anul acesta succese însemnate în producție, cu care ne mindrim. Cu același elan în muncă ne vom strădui ca încă din primele zile ale lui 1965 — ultimul an al șezenalului — să dăm bătălia pentru a spori producția și să realizăm lucrul de cea mai bună calitate.

Sîntem în același timp și mari iubitori ai sportului. Ne mindrim cu sportivii fruntași ai uzinei, și îndeosebi cu rugbiștii, care alit în țară cit și peste hotare sînt demni ambasadori ai sportului românesc. Am dori însă ca toate sporturile să fie la înălțimea condițiilor minunate create de partid și guvern mișcării sportive din țara noastră. Așa cum muncim noi pentru a obține succese de seamă în producție, tot astfel și sportivii să se pregătească temeinic, să nu precupească nici un efort pentru gloria sportivă a patriei noastre.

CONSTANTIN BUZATU
montator la centrul 1 vagoane, uzinele „Grivița Roșie”

Să ne apărăm prestigiul cucerit

Pentru mine și pentru colegii mei de echipă de la Dinamo București anul 1965 ne dă prilejul de a confirma că sîntem printre cele mai bune formații de club din Europa. Pentru aceasta însă este necesar să ne pregătim în continuare cu atenție și să reușim în 1965 ceea ce am ratat în 1963: cucerirea „Cupei campionilor europeni”.

Totodată, doresc din toată inima ca fetele să se comporte la înălțimea prestigiului handbalului nostru, cu prilejul campionatului mondial, care va avea loc în toamnă în R.F. Germană, păstrîndu-și titlul cucerit în 1962 la București.

Am speranța că handbalul românesc va continua să strălucească prin noi succese de prestigiu, contribuind în acest mod la afirmarea tot mai puternică a mișcării noastre sportive pe plan internațional.

PETRE IVĂNESCU
maestru emerit al sportului

REPORTAJ

DE VACANȚĂ

În pas voios spre Cota 1400 și Vîrfurile cu Dor...

Mijec zorile. Ceata deasă și rece, care ne învăluise la plecare, începe să se destrame. Ne îndreptăm spre Cota 1400 și, dacă va fi nevoie, poate mai sus, în căutarea zăpezii. Lîngă mine urcă cu pași hotărîți, cercetînd cu luare aminte fiecare colțisor, admirînd brazii jalnici (a căror înălțime depășește propria imaginație) Maritica Stan, din anul I al Grupului școlar profesional „Galvani-Tei”. Urcă pentru prima oară pe munte. Este rugbist la „clasa” profesorului Baraș. Fiindcă a învățat bine și a dovedit talent în minuirea balonului oval, a primit un bilet pentru Sîmba din partea Școlii sportive de elevi nr. 1. De fapt, întregul grup aparține acestei școli de viitori recordmen și performeri. Este școala care l-a format pe Gheorghe Costache, recordmenul mondial de juniori la ciocan, pe campionul european al speranțelor, taleristul Bogdan Marinescu, pe alți trei atleți consacrați, sâritorii cu prăjina, Petre Astalei și Alanasie Savin și sprinterul Aurel Stamatescu.

Sîntem, cum am spus, în căutarea zăpezii. Ne cheamă pîrtiile din apropierea cabanei Vîrfurile cu Dor, cu zăpada lor imaculată, așternută din belșug. Pînă acolo, într-o atmosferă animată, se țes primele secvențe ale filmului acestei minunate vacanțe. Alexandrel Ciuc povestește colegilor lui, voleibaliștilor, cit de bucurios a fost, zilele trecute, cînd profesorul Diagoniu l-a felicitat la careul mic de la vila „Dunărea”, pentru succesele obținute la carte și în sport. Gimnasta de la „artistică”, Victorița Gheorghe (media 9,61 pe primul trimestru și, ca viitoare absolventă a școlii medii, aspirantă la un loc printre studențele de la „Electronică”), împărtășește colegelor ei mai mici părerea de rău că va trebui să se despartă de profesoara Ana Hîrgălăș... Aceasta doar i-a condus primii pași în sport și a adus-o, în cîțiva ani, la nivelul gimnastelor de categoria I. O altă gimnastă, Rodica Branea, mezină grupului (12 ani neîmpliniți) descrie cu lux de amănunte impresii de la vizitarea muzeului Peleș. Frații Elena și Valerian Mirza (atlet și voleibaliștă) relatează aspecte de la primele concursuri organizate, la joc de tabără, cu temele „Ai recunoscut interpretul?” și „Cine recită mai frumos?”... Veronica Fodor și Luana